Laboratorium z "Inteligencji obliczeniowej"

Ćwiczenie 1: Metody redukcji wymiarowości – analiza składowych głównych

Zadania:

1. Dla danych:

```
X = [ 2.5 \quad 0.5 \quad 2.2 \quad 1.9 \quad 3.1 \quad 2.3 \quad 2 \quad 1 \quad 1.5 \quad 1.1; 
2.4 \quad 0.7 \quad 2.9 \quad 2.2 \quad 3 \quad 2.7 \quad 1.6 \quad 1.1 \quad 1.6 \quad 0.9];
```

- a) Zaimplementować metodę PCA w Matlabie. Do wyznaczenia par własnych macierzy kowariancji można zastosować wbudowaną funkcję *eig(.)* lub *eigs(.)*.
- b) Wyznaczyć składowe główne i wektory cech.
- c) Pokazać na rysunku punkty obserwacji oraz wyznaczone wielkości.
- 2. Dla obrazów twarzy z bazy ORL (lub podobnej) wyznaczyć cechy holistyczne (twarze własne) dla różnej liczby estymowanych komponentów głównych (J = 4, 10, 20, 30). Pogrupować obrazy stosując metodę k-średnich, do obrazów oryginalnych oraz redukowanych. Badania przeprowadzić dla różnej liczby grup. Porównać dokładność i czas grupowania. Następnie dokonać klasyfikacji obrazów w obu przestrzeniach (oryginalnej i zredukowanej) za pomocą klasyfikatora k-NN. Porównać efekty klasyfikacji z efektami grupowania.
- 3. Wyznaczyć pary własne macierzy kowariancji za pomocą algorytmów: Powera oraz Lanczosa. Zaimplemtować algorytmy i zastosować je do rozwiązania powyższych zadań. Porównać wyniki.